

Zin en onzin van lokale verenigingen?

Sint-Denijs-Westrem en Afsnee zijn nog diverse lokale verenigingen rijk in een divers gamma, gaande van cultuur over fanfare naar sport of kaarting tot buurtcomité's. Een groot deel hiervan wordt "gedragen" door ouderen. Maar het aantrekken van jongere leden is zeer moeilijk, zodat vergrijzing bij vele verenigingen dreigt. Als reden wordt dan aangehaald dat die mensen geen tijd meer hebben voor het veremingsleven. Dat klopt deels maar spelen ook geen andere factoren mee? Waarom sluiten jongeren zo moeilijk aan?

De leefwereld van Jongeren en vele werkenden is dankzij social media, reizen en buitenlandse stages of contacten enz. veel ruimer geworden dan de lokale gemeenschap. en dat is fijn. Een brede kijk op de wereld is nuttig in vele opzichten. De tijd dat men heel zijn leven in dezelfde wijk woont, is finaal voorbij en heimwee naar het "dorp van vroeger" klinkt mooi maar is echt niet realistisch. Maar bevredigt de moderne manier van leven ook het sociale aspect? Deels wel, deels niet, Contacten via Zoom, WhatsApp, FB, Instagram, TikTok zijn veelal prima (afgezien van de vele onzin en bagger) maar kunnen ze "real-life" contacten evenaren? Hebben we niet allen de behoefte om onze buren te kennen? Sociaal isolement s geen monopolie van bejaarden maar komt ook voor bij jongeren. En is een goede buur soms niet beter dan een verre vriend?

Elke mens is fundamenteel een sociaal wezen, veel meer dan we zelf beseffen. En wetenschappers stellen dat juist dit onze sterkte is vergeleken met alle andere zoogdieren. Bovendien is het wetenschappelijk bewezen dat mensen die socialer leven niet enkel gezonder en langer leven maar ook gelukkiger, terwijl mensen die zich opsluiten net omgekeerd evolueren. Eenzaamheid kort het leven in, bevordert Alzheimer enz. Zelfs maatschappelijke of politieke overtuigingen evolueren anders al naargelang men sociale contacten heeft of niet. Waarom zijn ca. 10 à 20% van onze inwoners actief in diverse verenigingen maar komt 80% amper hun deur uit? Geeft een avond tv kijken of op de pc surfen of gamen dan meer voldoening dan een babbel met vrienden of kennissen, of een concertje of interessante lezing? Gezond en mobiel zijn is hiervoor nodig zo niet is de nood aan sociaal contact eigenlijk des te groter: wat doet de gezonde medemens hiervoor?

Betekent dit dan dat we met ons allen moeten aansluiten bij verenigingen? Ja en nee. Die vereniging moet ook zichtbare toegevoegde waarde bieden en functioneren op een manier die jongere mensen aantrekkelijk of gebruikelijk vinden. Zo moet er meer "fun" te beleven zijn, en moet die vereniging modern functioneren. Werkende mensen werken samen of communiceren op hun job op moderne, efficiënte manieren en willen hun schaarse vrije tijd dan ook spenderen op een leuke, nuttige en efficiënte manier. Om jongeren aan te trekken moet het doel van de vereniging ook aansluiten op de veranderende normen en belangstelling: waarom slagen milieubewegingen erin om jaar in jaar uit te groeien met jongere leden?

Uiteraard heeft elke vereniging haar eigen doel en eigen DNA:

zo bv. hoeft een kaartclub zich niet te oriënteren naar milieu, maar hoewel manillen of wiezen erg boeiend kunnen zijn. zien jongere mensen meer fun in poker. Daarom is aansluiting zoeken bij de leefwereld van "jongere" dorpsgenoten via nieuwe initiatieven broodnodig. Dat is een delicate evenwichtsoefening want het gros van de bestuurders en leden waarop de vereniging draait is daarmee niet vertrouwd, en onbekend maakt onbemind.

WMM

Zin en onzin van lokale verenigingen?

Sint-Denijs-Westrem en Afsnee zijn nog diverse lokale verenigingen rijk in een divers gamma, gaande van cultuur over fanfare naar sport of kaarting tot buurtcomité's. Een groot deel hiervan wordt "gedragen" door ouderen. Maar het aantrekken van jongere leden is zeer moeilijk, zodat vergrijzing bij vele verenigingen dreigt. Als reden wordt dan aangehaald dat die mensen geen tijd meer hebben voor het veremingsleven. Dat klopt deels maar spelen ook geen andere factoren mee? Waarom sluiten jongeren zo moeilijk aan?

De leefwereld van jongeren en vele werkenden is dankzij social media, reizen en buitenlandse stages of contacten enz. veel ruimer geworden dan de lokale gemeenschap, en dat is fijn. Een brede kijk op de wereld is nuttig in vele opzichten. De tijd dat men heel zijn leven in dezelfde wijk woont, is finaal voorbij en heimwee naar het "dorp van vroeger" klinkt mooi maar is echt niet realistisch. Maar bevredigt de moderne manier van leven ook het sociale aspect? Deels wel, deels niet. Contacten via Zoom, WhatsApp, FB, Instagram, TikTok zijn veelal prima (afgezien van de vele onzin en bagger) maar kunnen ze "real-life" contacten evenaren? Hebben we niet allen de behoefte om onze buren te kennen? Sociaal isolement is geen monopolie van bejaarden maar komt ook voor bij jongeren. En is een goede buur soms niet beter dan een verre vriend?

Elke mens is fundamenteel een sociaal wezen, veel meer dan we zelf beseffen. En wetenschappers stellen dat juist dit onze sterkte is vergeleken met alle andere zoogdieren. Bovendien is het wetenschappelijk bewezen dat mensen die socialer leven niet enkel gezonder en langer leven maar ook gelukkiger, terwijl mensen die zich opsluiten net omgekeerd

evolueren. Eenzaamheid kort het leven in, bevordert Alzheimer enz. Zelfs maatschappelijke of politieke overtuigingen evolueren anders al naargelang men sociale contacten heeft of niet. Waarom zijn ca. 10 à 20% van onze inwoners actief in diverse verenigingen maar komt 80% amper hun deur uit? Geeft een avond tv kijken of op de pc surfen of gamen dan meer voldoening dan een babbel met vrienden of kennissen, of een concertje of interessante lezing? Gezond en mobiel zijn is hiervoor nodig zo niet is de nood aan sociaal contact eigenlijk des te groter: wat doet de gezonde medemens hiervoor?

Betekent dit dan dat we met ons allen moeten aansluiten bij verenigingen? Ja en nee. Die vereniging moet ook zichtbare toegevoegde waarde bieden en functioneren op een manier die jongere mensen aantrekkelijk of gebruikelijk vinden. Zo moet er meer "fun" te beleven zijn, en moet die vereniging modern functioneren. Werkende mensen werken samen of communiceren op hun job op moderne, efficiënte manieren en willen hun schaarse vrije tijd dan ook spenderen op een leuke, nuttige en efficiënte manier. Om jongeren aan te trekken moet het doel van de vereniging ook aansluiten op de veranderende normen en belangstelling: waarom slagen milieubewegingen erin om jaar in jaar uit te groeien met jongere leden?

Uiteraard heeft elke vereniging haar eigen doel en eigen DNA: zo bv. hoeft een kaartclub zich niet te oriënteren naar milieu, maar hoewel manillen of wiezen erg boeiend kunnen zijn, zien jongere mensen meer fun in poker. Daarom is aansluiting zoeken bij de leefwereld van "jongere" dorpsgenoten via nieuwe initiatieven broodnodig. Dat is een delicate

evenwichtsoefening want het gros van de bestuurders en leden waarop de vereniging draait is daarmee niet vertrouwd, en onbekend maakt onbemind.

Naast het sociale aspect zijn verenigingen ook maatschappelijk nuttig. De Dekenij, Welzijnsschaakel, de voedselbank zijn maar enkele voorbeelden. In vele materies kan een individu weinig bekomen van de overheid maar een vereniging vaak wel. Buurtcomité's zijn hiervan een goed voorbeeld. Maar dan moet elk ook verder kijken dan zijn of haar eigen deur. "Ieder voor zich" werkt echt niet tenzij men fortlunen aan advocaten spendeert. Samen met je buurt een barbecue organiseren, of een gezamenlijke zwerfvuilopruimactie of een klein monumentje in je buurt opfrissen, of bomen en bloemen planten, of een petitie organiseren en geven je meestal een voldaan gevoel. Hoe intellectueler onze jobs worden, hoe groter het genot om een tastbaar resultaat te zien van onze eigen inzet, jongeren kunnen hier een grote rol spelen: wie de wereld wil verbeteren begint best aan zijn of haar voordeur...

Vandaar mijn warme oproep aan allen, jong en oud, om te kijken welke vereniging beantwoordt aan uw belangstelling. Sluit u aan en wees vooral actief. Achief met suggesties, nieuwigheden, verbeteringen en effectieve acties. Het zal niet enkel uzelf ten goede komen maar heel onze gemeenschap. Als ons verenigingsleven hier zou uitsterven dan is het effect hiervan groter dan het verdwijnen van al onze middenstand. Willen we dat? Willen we een anonieme, duffe slaapstad worden?

Emile Rummens, voorzitter W.M.M.

Naast het sociale aspect zijn verenigingen ook maatschappelijk nuttig. De Dekenij, Welzijnsschakel, de voedselbank zijn maar enkele voorbeelden. In vele materies kan een individu weinig bekomen van de overheid maar een vereniging vaak wél. Buurtcomités zijn hiervan een goed voorbeeld. Maar dan moet elk ook verder kijken dan zijn of haar eigen deur. "Ieder voor zich" werkt echt niet tenzij men fortuinen aan advocaten spendeert. Samen met je buurt een barbecue organiseren, of een gezamenlijke zwerfvuil opruimactie of *een* klein monumentje in je buurt opfrissen, of bomen en bloemen planten, of een petitie organiseren geven je meestal een voldaan gevoel. Hoe intellectueler onze jobs worden, hoe groter het genot om een tastbaar resultaat te zien van onze eigen inzet. Jongeren kunnen hier een grote rol spelen: wie de wereld wil verbeteren begint best aan zijn of haar voordeur ...

Vandaar mijn warme oproep aan allen, jong en oud, om te kijken welke vereniging beantwoordt aan uw belangstelling. Sluit u aan en wees vooral actief. Actief met suggesties, nieuwigheden, verbeteringen en effectieve acties. Het zal niet enkel uzelf ten goede komen maar heel onze gemeenschap. Als ons verenigingsleven hier zou uitsterven dan is het effect hiervan groter dan het verdwijnen van al onze middenstand. Willen we dat? Willen we een anonieme, duffe slaapstad worden?

Emile Rummens,
voorzitter W.M.M.